

# El cinema de Camprodon busca nous socis per garantir el futur: "Si fóssim una sala comercial, ja hauríem tancat"

## La falta d'espectadors joves i el relleu generacional a l'associació són alguns dels reptes



La Vall de Camprodon pot presumir de tenir una programació estable de cinema durant tot l'any gràcies a la feina del Casal Camprodoní, l'associació sense ànim de lucre que ho fa possible. Durant tot l'any, les sessions es fan en cap de setmana i festius i la temporada alta és el mes d'agost. "Les pel·lícules nominades als Globus d'Or, les hem vist aquí", explica amb orgull Neus Feliu, membre de la junta del casal. Fa uns anys, s'havien d'esperar unes setmanes per poder veure les últimes novetats. Ara, però, els

temps s'han escurçat i les pel·lícules arriben abans. "Tenim bons contactes i les distribuïdores ens fan molt de cas, som bones negociadores", afirma la seva presidenta, Maria Claret, amb un somriure. Que les sales no tinguin tants espectadors com abans ha estat un altre factor que els ha anat a favor. D'aquesta manera, la gent de la zona no s'ha de desplaçar a altres llocs com ara Ripoll o Olot per anar-les a veure perquè les condicions de la sala són òptimes. Fa uns anys ja van apostar per la digitalització del projector -ho van aconseguir gràcies a una campanya solidària- i això els ha permès estar al dia a nivell tecnològic. Amb un aforament de més de 400 butaques, a l'hivern poden tenir des de 100 persones fins a una desena, mentre que a l'estiu és quan hi ha més afluència amb gent del poble i també visitants. Un altre avantatge, segons diuen, és haver mantingut la sala al centre de Camprodon perquè té un paper social molt important. Per la presidenta de l'associació, quan es van començar a tancar cinemes del centre de ciutats per traslladar-los als afores en format de multisales va ser "un greu error". "Si vas a una sala als afores, s'acaba la pel·lícula i te'n vas cap a casa, això no és social", afirma. I es pregunta: "Si en un poble tanquen les botigues i els cinemes, què queda? Pisos dormitoris". Aquest és un dels cinemes més antics de Catalunya (les primeres projeccions van ser el 1907). L'any 1967 el local va patir un incendi i es van traslladar a l'edifici actual (on hi havia hagut també un cinema), a la plaça doctor Robert. La pandèmia és un altre dels reptes que han hagut de superar. La crida per aconseguir socis passa per atraure més joves i contrarestar l'èxit de les plataformes digitals que permeten veure cinema o sèries sense sortir de casa. I és que al cinema de Camprodon cada cop hi ha menys joves. Segons Feliu, "volem que els joves s'involucrin més en el cinema i amb ganes" tot recordant que hi ha poblacions molt més grans que no tenen cinema. I aquí, remarca, s'ha aconseguit mantenir gràcies a l'esforç dels membres del Casal Camprodoní. "Són 52 setmanes a l'any, cada dissabte, diumenge i festes i el mes d'agost hi ha una feina terrible i cap ens queixem", assegura. El casal, a més, ha sigut la llavor de la majoria d'associacions del poble perquè el cinema també és un centre cultural on es fan concerts, els 'Pastorets' i altres activitats. "L'associacionisme és una eina que tenim a Catalunya de les més importants", reivindica Feliu. Per això, la seva il·lusió és poder mantenir aquesta flama per a les properes generacions. "Ens fa falta que la gent es faci soci, la gent no es pensa la importància vital que té, una associació només funciona si hi ha socis", assenyala. Per donar-se d'alta s'han de pagar 30 euros a l'any i, amb el carnet, l'entrada del cinema val la meitat, 3,20 euros. Actualment tenen uns 600 socis, la majoria són majors de 55 anys.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/01/24/cinema-exit-camprodon-socis-ripolles-97277653.html>